

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 11C/183/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314210280
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Koščo
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2014:8314210280.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom JUDr. Marekom Koščom v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, právne zastúpený Tomáš Kušnír, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanej H. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX X. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, právne zastúpený JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom, Dobrovičova 13, 811 09 Bratislava, o zaplatenie 6 278,24 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n á zaplatiť žalobcovi sumu 5 593,56 eur spolu s úrokom z omeškania za obdobie od 21.09.2011 do 11.8.2013 vo výške 126,67 eur a ročný úrok z omeškania vo výške 8,5% zo sumy 5 593,56 eur od 12.08.2013 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

Žalovaná je p o v i n á zaplatiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 294,35 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 820,84 eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vedľajšiemu účastníkovi súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu, podal dňa 28.08.2014 na tunajší súd žalobu, ktorou žiadal zaviazať žalovanú na zaplatenie sumy 6.278,24 eur, úroku z omeškania v sume 264,17 eur, úroku z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 6278,24 eur od 12.08.2013 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca, Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, uzavrela so žalovanou Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky. Na základe tejto zmluvy právny predchodca žalobcu, poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013 bola táto pohľadávka postúpená na žalobcu, pričom ku dňu postúpenia pohľadávky dlh žalovanej bol vo výške 6.773,09 eur. Táto suma pozostávala z istiny 5.035,98 eur, riadneho úroku 1.242,26 eur, úroku z omeškania 435,05 eur a ostatného príslušenstva v sume 59,80 eur, a to v súlade s výpisom z účtovných kníh peňažného ústavu, ktorým právny predchodca žalobcu deklaruje, že údaje, výška a špecifikácia jednotlivých pohľadávok sú generované bankovým systémom a predstavuje aktuálny záväzok žalovanej ku dňu postúpenia pohľadávky. V tomto konaní si tak žalobca uplatňuje splátky splatné od 20.10.2010 do

20.08.2018 v počte 95 splátok v celkovej výške 6.278,24 eur. Keďže žalovaná dlžnú sumu neuhradila, žalobca podal na súd žalobu, pričom mimo sumy 6.278,24 eur si uplatňoval aj úrok z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 6.278,24 eur od 12.08.2013 do zaplataenia. Súčasne si však uplatnil aj kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 8,50% ročne z jednotlivých súm za obdobie od 21.10.2010 do 11.08.2013 vo výške 264,17 eur.

Súd s poukazom na ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z.; vyzval žalobcu, aby súdu oznámil, či na podanej žalobe trvá, nakoľko predmetom konania sú splátky splatné za obdobie od 21.10.2010 do 21.08.2011 a žaloba bola podaná na súd až dňa 28.08.2014.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že na podanej žalobe trvá v celom rozsahu, nakoľko vzhľadom na účinnosť ust. § 52 ods. 2 OZ od 13.06.2014 nemožno v danom prípade vychádzať pri posúdení otázky premlčania z občianskeho zákonníka, ale je potrebné vychádzať z ustanovenia ObZ a z toho, že premlčacia doba je 4-ročná. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 6 M Cdo/4/2012 zo dňa 27.03.2013, podľa ktorého Zmluva o úvere upravená ust. § 497 až 507 Obchodného zákonníka je tzv. absolútnym obchodom, čo znamená, že na tento právny vzťah bez ohľadu na jeho účastníkov sa spravuje Obchodným zákonníkom.

Súd preto vo veci nariadil pojednávanie s dokazovaním.

Dňa 21.10.2014 došlo na súd podanie Občianskeho združenia - Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, ktoré prostredníctvom právneho zástupcu, poukázal na ustanovenie §93 ods. 2,3,4 O.s.p. a oznámil súdu, že vstupuje do konania z vlastného podnetu ako vedľajší účastník na strane žalovanej.

Súd preto vo veci nariadil pojednávanie s dokazovaním.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom zástupcu žalobcu, výsluchom žalovanej a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, najmä Zmluvou o splátkovom úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami, zmluvou o postúpení pohľadávky, výpisom z bankového systému, vyjadreniami žalobcu, vyjadrením vedľajšieho účastníka a zistil nasledovný skutkový stav.

Zástupca žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že na podanej žalobe trvá, nakoľko nárok, ktorý uplatňuje, je v celom rozsahu preukázaný na základe predložených listinných dôkazov. Ďalej uviedol, že jeho právny predchodca dňa 17.05.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bolo doručené žalovanej. Podľa doručienky, ktorú žalobca predložil súdu vyplynulo, že zásielka nebola žalovanej doručená, ale bola uložená na pošte a žalovaná si ju v odbernej lehote nevyzdvihla. Aj napriek tomu trval na vyhlásení mimoriadnej splatnosti pôvodným veriteľom. Ustanovenie všeobecných obchodných podmienok na ktoré poukazuje vedľajší účastník, je dispozitívnym ustanovením, ktoré dáva možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť, avšak neukladá povinnosť tak tomu urobiť, preto mal za to, že námietka zo strany vedľajšieho účastníka, nie je dôvodná.

V predmetnom konaní sú žalované konkrétne splátky úveru a to v celkovom počte 95 splátok, pričom hodnota jednej splátky je 66,59 eur, teda v celkovej výške je to 6 278,24 eur. akú čiastku žalovaná z poskytnutého úveru uhradila, uviesť nevedel. V tomto konaní sú žalované splátky splatné odo dňa 20.10.2010 do 20.08.2018. Rovnako námietka premlčania nie je dôvodná, nakoľko sa jedná o obchodno-právny vzťah, zmluva o úvere je absolútnym obchodom a premlčacia doba je 4-ročná. Uplatnil si trovy konania.

Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že s právnym predchodcom žalobcu, Slovenskou sporiteľňou, a.s. uzavrela zmluvu o splátkovom úvere, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 4.000 eur. Z tejto sumy uhradila maximálne sumu neprevyšujúcu 500 eur, presnú sumu uviesť nevedela. Zároveň uviedla, že je ochotná dlžnú sumu uhradiť, avšak toho času je nezamestnaná a požiadala o splatenie dlhu formou splátok po 50 eur mesačne.

Vedľajší účastník vo svojom vyjadrení uviedol, že sa jedná o zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 ods. 1 OZ a podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzatvorené podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia OZ. Zároveň vzniesol námietku premlčania celého práva a uplatnil si trovy konania.

Zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 18.09.2008 právny predchodca žalobcu, spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., poskytol žalovanej úver vo výške 3.983,27 eur/ 120.000 Sk, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť pravidelnými mesačnými splátkami po 66,59 eur/ 2.006 Sk splatnými k 20. dňu v mesiaci s dátumom prvej splátky 20.10.2008 a konečnou splatnosťou úveru 20.08.2018, s fixnou úrokovou sadzbou do splatnosti úveru vo výške 14,95% ročne a RPMN 17,93% ročne. Celkový počet splátok bol 119.

Súčasťou uvedenej zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky.

Zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 27.6.2013 a prílohou k tejto zmluve, právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, postúpila svoju pohľadávku voči žalovanej na žalobcu.

Podľa prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 3.983,27 eur na základe uzatvorenej zmluvy zo dňa 18.09.2008, ktorého splatnosť bola dňa 20.08.2008. Dlh žalovanej ku dňu postúpenia pohľadávky bol vyčíslený na sumu 6.773,09 eur a pozostával z istiny 5.035,98 eur, riadnych úrokov 1.242,26 eur, úrokov z omeškania vo výške 435,05 eur a ostatného príslušenstva 59,80 eur. Žalobca však žiadal priznať 95 splátok po 66,59 eur za obdobie od 20.10.2010 do 20.08.2018.

Zároveň ku dňu 17.05.2013 právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa pohľadávka zo zmluvy o úvere stala splatnou v celom rozsahu.

Listom zo dňa 09.07.2013 právny predchodca žalobcu, spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, oznámila žalovanej, že postúpila svoju pohľadávku na žalobcu.

Pokusom o zmier zo dňa 08.08.2014 žalobca vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy.

Ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Preto bolo potrebné riadiť sa všeobecnou právnou úpravou.

Treba pritom podotknúť, že v tomto prípade sa jedná o spotrebiteľský vzťah, a teda podľa § 54 ods. 2 OZ sa na takýto vzťah použije ustanovenie zákona, ktoré je pre spotrebiteľa výhodnejšie, čo sa použije aj na posudzovanie platnosti právnych úkonov, a to z dôvodu, že na strane žalovaného je spotrebiteľ, ktorý má stále slabšie postavenie oproti druhej strane, na ktorej vystupuje dodávateľ, ktorý koná svoju činnosť v rámci svojho podnikania a má k dispozícii, okrem financií aj ľudí s právnickým a ekonomickým vzdelaním.

Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 102/2014 Z.z., Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 336/2005 Z.z., v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34).

Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa ust. čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislemu uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa § 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov - teda zákona platného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere - spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. b) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

V súlade s § 2 písm. c) cit. zák. celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru s výnimkou sankcií a poplatkov uvedených v zákone.

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 285/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 285/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 5 zák. č. 285/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ak bol spotrebiteľský úver poskytnutý na zakúpenie tovaru alebo poskytnutie služby, veriteľ je oprávnený od zmluvy odstúpiť, 9) ak je spotrebiteľ v omeškaní jednej splátky za časové obdobie dlhšie ako tri mesiace alebo dvoch splátok.

Podľa § 6 ods. 2 zák. č. 285/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľ má povinnosť uhradiť úrok len za časové obdobie od poskytnutia spotrebiteľského úveru do jeho splatenia.

Podľa ustanovenia §100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa ustanovenia §101 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa ustanovenia §103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa ustanovenia §5b Zák. č. 250/2007 Z.z., orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

V danej veci bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 3.983,27 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť pravidelnými 119 mesačnými splátkami po 66,59 eur splatnými vždy v 20. deň v mesiaci, pri úrokovej sadzbe 14,95 % ročne a RPMN 17,93 %, s dátumom prvej splátky 20.10.2008 a dátumom poslednej splátky 20.08.2018.

Taktiež súd mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu, zmluvou postúpil svoj záväzok voči žalovanej na žalobcu.

Pri spotrebiteľských právnych vzťahoch sa použije právna úprava, ktorá je výhodnejšia pre spotrebiteľa a to bez ohľadu na to, či sa jedná o právny vzťah z Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka alebo iného zákona. Použitie práva výhodnejšieho pre spotrebiteľa vyplýva aj z nálezov, resp. z uznesenia Ústavného súdu SR z 19.06.2013, sp.zn. ÚS 402/2013-10.

Na základe ustanovenia § 5b) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, súd ex offio prihliadal na premlčanie uplatneného nároku. Zároveň podľa aktuálnej judikatúry a § 54, ods. 2 OZ, súd použije v spotrebiteľských sporoch právnu úpravu výhodnejšiu pre spotrebiteľa. Pozri napríklad aj Uznesenie ÚS SR sp. zn. ÚS 402/2013-10 z 19. júna 2013. Preto súd na tento vzťah aj čo sa týka premlčania použil ustanovenia Občianskeho zákonníka, a teda trojročnú premlčaciu dobu. Žalobca si v konaní uplatnil splátky úveru splatné za obdobie od 20.10.2010 do 20.08.2018. Žalobu podal žalobca na súde dňa 28.08.2014, a teda s poukazom na uvedené je premlčaná pohľadávka žalobcu pozostávajúca zo splátok za obdobie od 20.10.2010 do 21.08.2011, t.j. 11 splátok žalobcu v sume á 66,59 eur v celkovej sume 732,49 eur je premlčaná. Nie sú premlčané splátky splatné od dňa 21.09.2011. Z tohto dôvodu súd priznal žalobcovi len úhradu splátok splatných od dňa 20.09.2011 do 20.08.2018 vo výške 5593,56 eur, t.j. 84 splátok, ktoré nie sú premlčané. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol, nakoľko 11 splátok za obdobie od 20.10.2010 do 20.08.2011 je už premlčaných.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Je nepochybné, že žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením svojho záväzku vo výške 5593,56 eur, a preto žalobca má nárok aj na úrok z omeškania z tejto sumy. Súd priznal žalobcovi podľa ustanovenia § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania, ktorého výška je v súlade s ustanovením § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/95 Z.z. tak, ako si ho žalobca uplatňoval, a to kapitalizovaný zo splátky za obdobie od 21.09.2011 do 11.08.2013 vo výške 126,67 eur a 8,50 % úrok z omeškania ročne zo sumy 5593,56 eur od 12.08.2013 do zaplatenia. Rovnako súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, nakoľko i kapitalizovaný úrok z omeškania z premlčaných splátok za obdobie od 20.08.2010 do 20.08.2011 v sume 137,50 eur je premlčaný.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. . V danom prípade bolo predmetom konanie zaplataenie sumy 6.278,24 eur s príslušenstvom a súd priznal žalobcovi len zaplataenie sumy 5593,56 eur s príslušenstvom, a teda jeho úspech predstavuje 89,09 % a úspech žalovanej predstavuje 10,91 %. Po odrátaní neúspechu žalobcu od jeho úspechu patrí žalobcovi náhrada trov konania vo výške 78,18 % z celkovej výšky uplatnených trov konania.

Pri plnom úspechu by žalobcovi patrila náhrada trov konania vo výške eur a táto suma predstavuje zaplataený súdny poplatok 376,50 a suma 1.049,93 eur predstavuje trovy právneho zastúpenia

Pri plnom úspechu bol výpočtovým základom suma 6278,24 eur

za / úkon súd priznal žalobcovi 210,81 eur :

- prevzatie a príprava právneho zastúpenia	210,81 eur
- podanie žaloby	210,81eur
- vyjadrenie zo dňa 06.10.2014	210,81 eur
- účasť na pojednávaní dňa 04.12.2014	210,81 eur
-režijný paušál za rok 2013 á 7,81 eur x 2	15,62 eur
- režijný paušál za rok 2014 á 8,04 eur x 2	16,08 eur
- 20% DPH podľa § 18 ods. 3	174,99 eur

Súd v danej veci nepriznal právnemu zástupcovi žalobcu náhradu cestovných výdavkov a náhradu za stratu, vrátane DPH v celkovej sume 124,78 eur, nakoľko súd zistil, že žalobca mal na Okresnom súde Humenné v rovnaký deň, dokonca v tom istom senáte, ďalšie pojednávanie, vedené na tunajšom súde pod sp. z. 11C/182/2014 a v ktorom ho rovnako zastupoval ten istý právny zástupca, a to Tomáš Kušnír, s.r.o., ktorého na základe substitučného splnomocnenia podľa § 16 ods. 1 zák. č. 586/2003 Z.z. o advokácii, na pojednávaní dňa 04.12.2014 zastupovala advokátska kancelária Puchalla, Slávik & partners s.r.o. Táto advokátska kancelária následne splnomocnila a poverila účasťou na pojednávaní advokátskeho koncipienta, ktorý žalobcu osobne zastupoval na pojednávaniach konaných dňa 04.12.2014. Rovnaké substitučné splnomocnenie udelené právnym zástupcom žalobcu advokátskej kancelárii Puchalla, Slávik & partners s.r.o. a následné splnomocnenie advokátskemu koncipientovi sa nachádza i v spise 11C/182/2014, teda v predmetnom konaní rovnako zastupoval žalobcu advokátsky koncipient advokátskej kancelárie Puchalla, Slávik & partners s.r.o.. Súd priznal náhradu cestovných nákladov a náhradu za stratu času právnemu zástupcovi žalobcu podľa jeho vyúčtovania v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 11C/182/2014, a keďže sa jednalo o totožnú pracovnú cestu, v rovnaký deň a právny zástupca žalobcu si duplicitne vyúčtoval tieto náhrady.

Súd priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 78,18 % podľa jeho úspechu v konaní zo sumy 376,50 eur, čo predstavuje 294,35 eur a zo sumy 1.049,93 eur predstavuje čiastku 820,84 eur.

O trovách vedľajšieho účastníka rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. O trovách vedľajšieho účastníka rozhodol súd tak, že mu náhradu trov konania nepriznal, vzhľadom na to, že procesné postavenie vedľajšieho účastníka je odvodené od procesného postavenia účastníka, na strane ktorého vystupuje a úspech, resp. neúspech tohto účastníka a jeho právo na náhradu trov konania má vplyv aj na úspech, resp. neúspech vedľajšieho účastníka a právo na náhradu jeho trov. Nakoľko žalovanej nevzniklo právo na náhradu trov konania, súd náhradu trov konania nepriznal ani vedľajšiemu účastníkovi, Občianske združenie - Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, ktoré si trovy uplatnilo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty preto, že sa odvolateľ spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania, alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do 3 mesiacov od doručenia.

V podanom odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal nevyhnutné dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p).

Podľa § 251 ods.1 O.s.,p.; Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona;31) ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.